

El Pallars, terra de cultura

«Pretendre revertir el despoblament sense partir de les potencialitats úniques i pròpies del nostre territori és una quimera i una absurditat»

La setmana passada i en la mateixa data, Pallars Digital publicava les següents notícies: *Especialistes, guies i població local coincideixen en el gran potencial del barroc a les valls de Cardós, Comediants reviu l'arrencament de les pintures romàniques de Castell de Mur i Quatre periodistes recorren el Pallars i el Pirineu durant cinc dies per promocionar-ne l'oferta cultural.*

Totes elles tenen en comú que fan referència al patrimoni i la cultura pallaresa. Tres notícies d'aquesta temàtica alhora és un fet rellevant. Una explicació raonable sens dubte és que **Pallars Digital**, dintre de la seva estratègia editorial, dona rellevància als temes relacionats amb el patrimoni cultural pallarès. Però, el cert és que per publicar notícies cal que els fets que expliquen siguin reals i d'interès. Per tant, a partir de donar valor al patrimoni i a la cultura del Pallars, es generen esdeveniments culturals que finalment acaben essent notícia.

És una evidència que actualment el Pallars es troba en eferescència amb múltiples actes i esdeveniments culturals. Al nostre territori tenim un patrimoni històric de primer ordre. No solament material (castells, esglésies, jaciments arqueològics, paleontològics, etc.) sinó també immaterial, com les falles.

Però una cosa és disposar de tot aquest patrimoni i una altra és treure-li el profit (no solament econòmic) que es mereix. Evidentment, un primer pas és que estigui objectivament conservat. Que si cal, es restauri i després es mantingui (quants cartells turístics informatius estan malmesos pel pas del temps sense que compleixin la seva funció per falta de manteniment!).

Un cop aquests béns es consideren en estat acceptable, cal que la ciutadania hi pugui tenir accés i en pugui gaudir. Això no significa simplement la possibilitat d'accés físic, sinó que és essencial que el visitant s'ho passi bé, que sigui una activitat que, a més de cultural, sigui plaent. Com a exemple d'aquesta estratègia podem citar les visites teatralitzades o guiades a diferents monuments emblemàtics i àpats i concerts aprofitant l'entorn dels castells o espais naturals amb encant.

Cas a banda per la seva rellevància ha estat la recent representació per part de Comediants de l'obra *Mur, guspira del MNAC*, en el mateix recinte de Mur. És clar que ha estat un muntatge excepcional que difícilment es pot representar regularment, però no deixa de ser un model per atansar de forma atractiva la història i la cultura a la ciutadania.

Posar a l'abast del públic de manera entretinguda el nostre patrimoni no és res més que promocionar el turisme amb l'afegit, si volem, de "cultural". I turisme vol dir turistes, concepte que ha adquirit una derivada pejorativa arrel del debat sorgit en torn de la possible candidatura del Pirineu a organitzar els Jocs Olímpics d'Hivern del 2030.

El patrimoni cultural, sigui material o immaterial, està destinat a què el gaudeixin les persones ja que, en altre cas, val més que el soterrim o el cobrim de formigó. Segur que d'aquesta manera el conservarem, però sense saber per a què ni per a qui.

El Pirineu i el Pallars han d'aprofitar econòmicament els seus recursos naturals i patrimonials. Per tant, cal fer-los accessibles a tothom (inclosos els turistes), si bé assegurant que aquest gaudi sigui respectuós amb el mateix patrimoni i el medi.

Pretendre revertir el despoblament sense partir de les potencialitats úniques i pròpies del

nostre territori és una quimera i una absurditat. Només aprofitant allò que ens fa diferents i atractius, com per exemple el patrimoni històric i cultural, podrem progressar socialment i econòmicament. Aprofitem els nostres recursos i vetllem-los tots plegats.

[nointext]